ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Ing. J. K.**, zastoupen JUDr. Václavem Vlkem, advokátem, se sídlem Sokolovská 22, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2018, č. j. 8631/18/5100-31462-704389, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 5. 2018, č. j. 57 Af 7/2018 - 33,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 5. 2018, č. j. 57 Af 7/2018 - 33 (dále „napadené usnesení"), jímž krajský soud zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2018, č. j. 8631/18/5100-31462-704389 (dále „napadené rozhodnutí").

[2] Krajský soud v odůvodnění **napadeného usnesení** vyložil, že žalobce při podání žaloby proti napadenému rozhodnutí tížila poplatková povinnosti, a to v celkové výši

4 000,- Kč, neboť spolu s žalobou podal i návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. O žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků rozhodl soud v této věci tak, že ji usnesením ze dne 30. 4. 2018, č. j. 57 Af 7/2018 – 26, zamítl. Následně byl žalobce vyzván výzvou ze dne 4. 5. 2018 k zaplacení soudního poplatku, a to ve lhůtě jednoho týdne, s odkazem na § 9 odst. 1 větu první, zákona o soudních poplatcích; stanovenou lhůtu soud odůvodnil tím, že je nutné urychleně rozhodnout o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě. Tato výzva byla zástupci žalobce dle soudu doručena dne 10. 5. 2018, avšak ten na ni do 17. 5. 2018 nereagoval. Proto soudu nezbylo nic jiného, než řízení zastavit.

II. Kasační stížnost a vyjádření

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti napadenému usnesení kasační stížnost, v níž uvedl, že ji podává z důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Souhlasil s tím, že jeho žaloba podléhala poplatkové povinnosti. Žádal však o osvobození od soudních poplatků, příslušné zamítavé usnesení krajského soudu mu bylo doručena dne 3. 5. 2018. Následně byl soudem vyzván k zaplacení soudního poplatku; výzva mu byla doručena dne 10. 5. 2018, přičemž dne 18. 5. 2018 podal stěžovatel opětovnou žádost o osvobození od soudních poplatků, tj. v poslední den lhůty pro odvolání proti zamítavému usnesení ve věci jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku a jeden den poté, co mu uplynula lhůta pro zaplacení soudního poplatku. Měl za to, že soud mu stanovil příliš krátkou lhůtu pro zaplacení soudního poplatku, neboť zákonná patnáctidenní lhůta může být zkrácena jen ve výjimečných případech. Poukazoval rovněž na to, že v té době běžela lhůta pro podání odvolání ve věci zamítnutí žádosti od soudního poplatku. Soud nadto musel vědět, že stěžovatel je nemajetný, tudíž stanovená lhůta pro něj byla nepřiměřeně krátká. Soud mu tak svým postupem upřel přístup ke spravedlnosti. Nadto stejný soud v jiných věcech stěžovatele mu přiznal osvobození od soudních poplatků.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Usnesením ze dne 19. 6. 2018, č. j. 6 Afs 191/2018 – 17, Nejvyšší správní soud přiznal žalobci osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána včas, osobou oprávněnou, jež splňuje podmínku obsaženou v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., a je proti napadenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost stěžovatele v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná.**

[8] Stěžovatel ve své kasační stížnosti správně podřadil důvod podání kasační stížnosti pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud ale je v takovém případě v řízení o kasační stížnosti oprávněn zkoumat pouze to, zda rozhodnutí krajského soudu a důvody, o které se toto rozhodnutí opírá, jsou v souladu se zákonem; jeho úkolem není věcně přezkoumávat, zda je žaloba stěžovatele důvodná a zda žalobou napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné.

[9] Nejvyšší správní soud z obsahu předloženého soudního spisu zjistil, že usnesením ze dne 30. 4. 2018, č. j. 57 Af 7/2018 – 26, krajský soud zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků; toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 3. 5. 2018. Lhůta pro podání kasační stížnosti podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. (nikoli odvolání) proti tomuto usnesení skončila dne 17. 5. 2018. Výzvou ze dne 4. 5. 2018, č. j. 57 Af 7/2018 – 30, soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, a to ve lhůtě 1 týdne; tato výzva byla doručena zástupci stěžovatele do datové schránky dne 9. 5. 2018, tudíž lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula dne 16. 5. 2018. Stěžovatel podal opětovnou žádost o osvobození od soudních poplatků až 18. 5. 2018.

[10] Předmětem nynějšího řízení o kasační stížnosti je usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě. Předchozí usnesení krajského soudu, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, stěžovatel nenapadl, tudíž je pravomocné a Nejvyšší správní soud z něho musí vycházet. Nemůže se tudíž zabývat tím, zda se krajský soud nepřiznáním osvobození od soudních poplatků odchýlil bez bližšího odůvodnění od jiných rozhodnutí téhož soudu vztahující se ke stěžovateli a jeho žádostem a osvobození od soudních poplatků. K témuž závěru Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 26. 11. 2014, č. j. 8 As 159/2014 – 19, když uvedl, že *„předmětem přezkumu je v nyní projednávané věci usnesení soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Nejvyšší správní soud se proto bude věnovat pouze námitkám stěžovatele směřujícím vůči tomuto rozhodnutí. Nebude se tak zabývat námitkou napadající rozhodnutí o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, ani věcnými námitkami proti postupu žalovaného.“* Nejvyšší správní soud se tak může v projednávané věci zabývat pouze postupem krajského soudu po vydání usnesení o neosvobození stěžovatele od soudních poplatků.

[11] Nejvyšší správní soud nesouhlasí se stěžovatelem, že krajský soud napadené usnesení vydal (dne 18. 5. 2018) předčasně, neboť krajský soud jej vydal až po uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti proti usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků stěžovateli a po uplynutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku, která je po novelizaci zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích provedenou zákonem č. 296/2017 Sb. lhůtou propadnou. Rovněž opakovanou žádost o osvobození od soudních poplatků stěžovatel podal až po uplynutí těchto lhůt.

[12] Pokud jde o námitku stěžovatele brojící proti nedostatečné lhůtě k dodatečnému zaplacení soudního poplatku, Nejvyšší správní soud uvádí, že v projednávané věci krajský soud ve výzvě k dodatečnému zaplacení soudního poplatku zkrácení této lhůty, s odvoláním na § 9 odst. 1 větu první, zákona o soudních poplatcích, odůvodnil, když odkázal na potřebu urychleně rozhodnout o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného

účinku jeho žalobě. Nejvyšší správní soud přitom souhlasí s tím, že nutnost rozhodnout o návrhu na přiznání odkladného účinku v dané věci odůvodnila výjimečné zkrácení lhůty pro dodatečné zaplacení soudního poplatku, neboť předmětná žaloba byla podána dne 4. 4. 2018, a lhůta pro rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby potom uplynula dne 4. 5. 2018. V mezidobí přitom soud rozhodoval o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a usnesením ze dne 30. 4. 2018 žádost zamítl. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 3. 5. 2018, a v den, kdy krajský soud vydal výzvu k dodatečnému zaplacení soudního poplatku, tj. 4. 5. 2018, již tedy nebylo možno nejednat bez zbytečného odkladu. Za takové situace Nejvyšší správní soud považuje postup krajského soudu, při němž stěžovateli „zkrátil" lhůtu k zaplacení soudního poplatku, za souladný se zákonem.

[13] Ostatně, jak vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 – 51, „*zastaven řízení pro nezaplacení soudního poplatku ve zkrácené lhůtě … by došlo ze strany krajského soudu k porušení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod k odepření spravedlnosti…., aniž by toto zkrácení krajský soud odůvodnil ve výzvě, kterou stěžovatelku k dodatečné úhradě soudního poplatku vyzval.*" V nyní posuzované věci, jak ostatně již bylo výše připomenuto, však krajský soud ve výzvě k dodatečnému zaplacení soudního poplatku zkrácení této lhůty náležitě odůvodnil.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a v souladu s § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. ji zamítl.

[15] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 a 7 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalovaný, který měl ve věci úspěch, žádné náklady nad rámec běžné správní činnosti nevynaložil, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu